

Έτσι έμοιαζαν τα πρόσωπα διάσημων αρχαίων Ελλήνων !

Τα πρόσωπα γνωστών αρχαίων Ελλήνων και Ρωμαίων καταφέρνει να αναπαράξει Ιταλός καλλιτέχνης, με τη βοήθεια σύγχρονου λογισμικού ανακατασκευής φωτογραφιών !

Ο 20χρονος καλλιτέχνης και φοιτητής, Αλεσάντρο Τομάσι, με καταγωγή από την Ιταλία και το Λίβανο δημιουργεί φωτορεαλιστικά πορτρέτα του Αριστοτέλη, του Μεγάλου Αλεξάνδρου, του Ιουλίου Καίσαρα και άλλων προσωπικοτήτων.

Ήδη έχει φτιάξει δεκάδες πορτρέτα, χρησιμοποιώντας ως “μοντέλα” προτομές και αγάλματα, από τον Αριστοτέλη, το Σωκράτη, τον Πλάτωνα, τον Όμηρο, τον Ηρόδοτο και πλήθος ακόμα αρχαίων Ελλήνων, και τα αναρτά στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Η ιδέα του βασίστηκε στο ενδιαφέρον του για την αρχαία ελληνική και ρωμαϊκή ιστορία.

Ο ίδιος ο Ιταλός δήλωσε πως «Είδα διάφορες αναπαραστάσεις στο διαδίκτυο που προφανώς έγιναν από ανθρώπους που δεν είχαν γνώσεις ιστορίας ή γενετικής. Πέρα από το γεγονός ότι βρίσκω πολύ ενδιαφέρον να ζωντανεύω προτομές, ένας βασικός λόγος που τις φτιάχνω είναι και ως απάντηση στις ιστορικά ανακριβείς αναπαραγωγές που είδα»

Αν και δεν είμαστε αρχαιολάτρες αξίζει-έστω από περιέργεια και ρετρό διάθεση- να πάρουμε μια γεύση από το τι δημιούργησε. Και ποιος δεν θα ήθελε να δει πρόσωπα αρχαίων Ελλήνων, έστω και κατά προσέγγιση...

ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

https://twitter.com/ATomasi_/status/1309002319326052353/photo/1

ΠΛΑΤΩΝ

https://twitter.com/ATomasi_/status/1319239430113288195/photo/1

ΘΑΛΗΣ Ο ΜΙΛΗΣΙΟΣ

https://twitter.com/ATomasi_/status/1311534378330267648/photo/1

ΗΡΟΔΟΤΟΣ

https://twitter.com/ATomasi_/status/1313522031007281153/photo/1

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

https://twitter.com/ATomasi_/status/1322208962993967104/photo/1

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

https://twitter.com/ATomasi_/status/1340909513424158726/photo/1

Το κυνήγι στη Μάνη

Στα πλαίσια της καταγραφής της Λαογραφίας της χώρας, σήμερα παρουσιάζουμε το **“ΚΥΝΗΓΙΟΝ ΤΩΝ ΟΡΤΥΓΩΝ ΕΝ ΜΑΝΗ”**, σε Περιγραφή του **Ε.Κ. Καπετανάκου**, από το λαογραφικό έντυπο **“Λακωνικά περίεργα”** του **1909**.

Μεταξύ των εισοδημάτων των κατοίκων της **Μάνης** (εισοδημάτων πενιχρών άλλως τε) συναριθμούνται και οι όρτυγες. Καθ' όσον το μήνα **Σεπτέμβριον** διαρκεί η δια της Μάνης διάβασις

των πτερωτών τούτων επιδρομίων και επομένως ο αγών των εγχωρίων κατά της επιδρομής. Και όντως αρμόζει να παραβάλη τις προς επιδρομήν εχθρική και την κατ' αυτής άμυνα το γραφικόν και πολεμικόν θέαμα της εν Μάνη κυνηγεσίας των Ορτύγων. Άνδρες, γέροντες, παιδιά και γυναίκες από πρωίας μέχρις εσπέρας, καθ' όλον τον ρηθέντα μήνα και το τελευταίον δεκαήμερον του προηγουμένου, κυνηγούν ανά τους αγρούς.

(....) Όπως όλα τα νότια άκρα και η **Μάνη** χρησιμεύει, ως σταθμός των ορτύγων κατά την αρχήν του φθινοπώρου, ότε ταξειδεύουσι προς αλλαγήν κατοικίας. Επειδή δε τούτο γίνεται ανέκαθεν, οι **Μανιάται** έχουν συνηθίσει πλέον και έχουν αναγάγει τον τρόπον του κυνηγίου των ορτύγων εις αληθή τέχνην, την τέχνη της δια της αποχής ζωγήσεως αυτών.

(....) Μεταξύ των κυνηγών καταλέγονται και πολλάί γυναίκες χειριζόμεναι κάλιστα την απόχην. Το κυνήγιον των ορτύγων εν **Μάνη** είναι πάνδυμον, κανείς δεν απέχει εκουσίως του αγώνος, διότι κανείς δεν δύναται ν' αφήσει να παρέλθη ανεκμετάλλευτος τοιαύτη ευκαιρία.

(....) Χάριν μάλιστα μεγαλειτέρας επιτυχίας, οι δια της απόχης κυνηγούντες συνεταιρίζονται. Η εταιρεία αύτη λέγεται **Τραπέλλα** και περιλαμβάνει πέντε, δέκα ή και δώδεκα κυνηγούς. Οι εταίροι παρατασσόμενοι εις γραμμήν και τηρούντες μεταξύ των αποστάσεις, επιτρέπουσας τον χειρισμόν της απόχης πλαγίως, βαδίζουσι εκ των θαμαλών προς τα υψηλότερα εδάφη, ενώ αντιθέτως προς αυτούς κατερχόμενοι παίδες και γυναίκες (μέλη της τραπέλλας) εκδιώκουσι τους όρτυγας εκ των θέσεων των, οίτινες αφιπτάμενοι εμπίπτουσιν εις τας απόχας των κυνηγών.

Ε.Κ. Καπετακάκος.

Παλιά Χριστούγεννα στη Μεσσηνία (2ο μέρος)

Το ήξερες ότι... υπάρχουν Χριστουγεννιάτικα έθιμα στη Μεσσηνία;

Δεκέμβριος... ο μήνας των εορτών, στη Μεσσηνία όπως και σε ολόκληρη την Ελλάδα αναβιώνουν ήθη και έθιμα που αφορούν τα Χριστούγεννα και την πρωτοχρονιά.

Αρκετά από αυτά τηρούνται μέσα στους αιώνες σε πολλές περιοχές και χωριά του τόπου μας, κάποια από αυτά είναι γνωστά και άλλα λιγότερο διαδεδομένα, όλα όμως γίνονται με πολύ χαρά και ενθουσιασμό!

Εμείς ψάξαμε και βρήκαμε 5 έθιμα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς που τηρούνται μέσα στους αιώνες στη Μεσσηνία και σας τα παρουσιάζουμε παρακάτω:

1. Το Χριστόψωμο

Το Χριστόψωμο είναι το ψωμί που φτιάχνουν οι γυναίκες προς τιμήν του Χριστού με ιδιαίτερη φροντίδα και υπομονή, τις παραμονές των Χριστουγέννων. Στο παρελθόν το ζύμωμα των Χριστόψωμων γινόταν με αγνά υλικά και οι νοικοκυρές τα έψηναν στους παραδοσιακούς ξυλόφουρνους.

2. Τα Κάλαντα των Χριστουγέννων

Τα κάλαντα ίσως είναι ένα από τα λίγα έθιμα που διατηρούνται

αναλλοίωτα ακόμα και σήμερα σε πολλές περιοχές της χώρας. Είναι συνδεδεμένα, κυρίως, με τις μεγάλες γιορτές του Δωδεκαημέρου. Από νωρίς το πρωί της παραμονής των Χριστουγέννων μικρά παιδιά βγαίνουν στους δρόμους και χτυπούν τις πόρτες των σπιτιών ρωτώντας: «Να τα πούμε;» και αν η απάντηση είναι θετική τότε τραγουδούν τα κάλαντα για μερικά λεπτά τελειώνοντας με την ευχή «και του χρόνου!». Ο νοικοκύρης τότε, τους ανταμείβει με κάποιο χρηματικό ποσό, ενώ παλιότερα προσέφερε μελομακάρονα ή κουραμπιέδες.

Στη συνέχεια ακολουθούν τα Κάλαντα των Χριστουγέννων στη Μεσσηνία:

*«Χριστούγεννα, Πρωτούγεννα, πρώτη γιορτή του χρόνου,
για εβγάτε, δέστε, μάθετε, πως ο Χριστός γεννιέται,
γεννιέται κι αναθρέφεται στο μέλι και στο γάλα,*

*το μέλι τρών' οι άρχοντες, το γάλα οι αφεντάδες
και το μελισσοχόρταρο το λούζουντ' οι κυράδες. Κυρά ψιλή,
κυρά λιγνή, κυρά γαϊτανοφρύδα, κυρά μ' όταν στολίζεσαι να
πας στην εκκλησιά σου,
βάζεις τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι αγκάλι
και τον καθάριο αυγερινό τον βάζεις δαχτυλίδι. Εμείς εδώ δεν
ήρθαμε να φάμε και να πιούμε, μόνο σας αγαπούσαμε κι ήρθαμε
να σας δούμε·*

*εδώ που τραγουδήσαμε πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού πολλούς χρόνους να ζήση. Δώστε
μας και τον κόκορα, δώστε μας και την κότα,
δώστε μας και πέντ', έξ' αυγά, να πάμε σ' άλλη πόρτα.»*

3. Καλικάντζαροι

Άλλο ένα από τα παραδοσιακά έθιμα των Χριστουγέννων στη Μεσσηνία είναι οι Καλικάντζαροι, γνωστοί ως μαλλιαρά πλάσματα που τρυπώνουν στα σπίτια τις νύχτες, κλέβουν τα φαγητά που βρίσκουν και πειράζουν τους ανθρώπους ανακατεύοντας τα σπίτια τους, διότι είναι άτακτοι και τους αρέσουν τα παιχνίδια. Σύμφωνα με την παράδοση, ανεβαίνουν

στη γη την παραμονή των Χριστουγέννων και φεύγουν την ημέρα των Θεοφανίων, όταν γίνεται ο αγιασμός των υδάτων.

4. Το σπάσιμο του ροδιού

Το πρωί της Πρωτοχρονιάς ο νοικοκύρης του σπιτιού πηγαίνει στην εκκλησία κρατώντας το ρόδι του για να το “λειτουργήσει”. Κατά την επιστροφή από την εκκλησία ο νοικοκύρης μπαίνει πρώτος στο σπίτι με το ρόδι στο χέρι και αφού το σπάσει, ρίχνοντάς το κάτω, κάνει ευχές για υγεία και ευτυχία για το νέο έτος.

5. Το πάτημα της πέτρας

Επίσης, το πρωί της Πρωτοχρονιάς, όταν τα μέλη της οικογένειας βγαίνουν από το σπίτι, πατούν πάνω σε μία μεγάλη πέτρα, την οποία έχει τοποθετήσει στο κατώφλι η νοικοκυρά από την παραμονή.

Μπορείτε να μας προτείνετε και άλλα έθιμα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς στη Μεσσηνία;

ΠΗΓΗ: www.kalamatain.gr

Παλιά Χριστούγεννα στη Μεσσηνία (1ο μέρος)

Η Μεσσηνία έχει τα δικά της ήθη και έθιμα τα οποία όμως αλλάζουν από περιοχή σε περιοχή. Για παράδειγμα η Μάνη έχει τελείως διαφορετικά ήθη και έθιμα από την υπόλοιπη Μεσσηνία, διαφορετικά έχει και η Τριφυλία. Όλα μαζί όμως δίνουν μια άλλη διάσταση στη συνολική Μεσσηνιακή Λαογραφία την οποία αφού ψάξαμε σε διάφορες πηγές, έχετε τη δυνατότητα να γνωρίσετε στο σημερινό μας δημοσίευμα.

Επειδή όμως το σημερινό μας θέμα είναι ατέλειωτο, ενδεχομένως να το δημοσιεύσουμε σε 2 ή και 3 δημοσιεύσεις, ελάτε λοιπόν να σας ξεναγήσουμε στις παραδόσεις των Μεσσηνίων και να σας γυρίσουμε πολλά χρόνια πίσω.

Τα παλιά χρόνια ήταν οι μέρες αργίας τα Δωδεκαήμερα των Χριστουγέννων. Όχι μόνο «Τρεις τα Γέννα- Τρεις τα Φώτα...» καθώς το λένε τραγουδιστά, μα 12 ολόκληρες ημέρες. Το προσεπιβεβαιώνει και το όνομά τους που ήταν γιορταστική περίοδος μεγάλη με 3 λαμπρούς αστερισμούς: Χριστούγεννα- Πρωτοχρονιά και Φώτα. Καθισιό και ανάπαυση, λοιπόν, 12 μέρες μα και διασκέδαση συνάμα.

Γιατί χωρίς τη διασκέδαση κυρίως δεν ολοκληρώνεται ο σκοπός της χειμωνιάτικης εργασιακής ανάπαυλας. Η ανάπαυλα καθιερώθηκε για την απαλλαγή του οργανισμού από κάθε λογής καματόγρονες ουσίες και συνακόλουθες αναποδιές και χαλάστρες στην ψυχή και στο σώμα. Ο σωματικός κάματος διώχνεται με την αναπαή και το καλό φαγοπότι.

Η βαριεστιμάρα της ψυχής με τη διασκέδαση και τα χοροκόπια. η χαρά του γλεντιού να εξουδετερώνει το σαράκι της στεναχώριας, πριν προφτάσει με την ψυχική κατάθλιψη να κάμει χαλάστρες... «Εκείνα τα χρόνια!» καθώς τονίζουν με νοσταλγία διάφοροι καταχρονίτες, έδιναν κι έπαιρναν τα ξεφαντώματα στο

Δωδεκαήμερο διάστημα. Και φυσικά για μεγάλο γλέντι χρειάζεται μεγάλη ετοιμασία.

Δεν βγαίνουνε ξεροσφύρι τα πολυήμερα πανηγύρια... Ετοιμάζαν, λοιπόν, εξαιρετικά φαγοπότια. Απήχηση του φροντισιακού κυματισμού τους είναι και τα όσα κάνουμε τώρα. Βέβαια, τις δικές μας ημέρες, δεν παίρνουνε τόση έκταση ούτε και του καιρού εκείνου την ένταση οι ανάλογοι γιορτασμοί μας. Διατηρούνται όμως ως διάθεση κι ούτε μπορούν να λείψουν.

Ποιος στραβός δε θέλει τα μάτια του, ποιος γερός δεν αποζητάει το καλό φαγοπότι και τα ξέφρενα γλέντια; Από τη διάθεσή μας όμως ως την πραγμάτωση της επιθυμίας μεσολαβούν κι άλλοι παράγοντες, που κουτσουρεύουνε κάπως και τη διάθεση και την επιθυμία... Ακόμα και τα ζυμωτά των ημερών γίνονταν εξαιρετικότερα τον καιρό εκείνο. Εξαιρετικότερα και στα γλυκά, και στην κατεργασία, και στα κεντίδια και στα πάντα φανερωνόταν η πολλή τους και ιδιαίτερη φροντίδα. Ανάλογη με την ποιότητά τους ήταν και η ποσότητά τους: Χριστόψωμα, Βασιλόπιτες, Σταυροκουλούρες κτλ. Για όλους τους ανθρώπους – μικρούς και μεγάλους...

Τα Χριστούγεννα ήταν πάντα μια πολύ μεγάλη γιορτή της χριστιανοσύνης και αναμένονταν με μεγάλη λαχτάρα, έπειτα από 40ήμερη νηστεία και προσευχή. Τα πολύ παλιά χρόνια, έως το 1920 περίπου, η χριστουγεννιάτικη λειτουργία στην Μερóπη γινόταν τη νύχτα, τα μεσάνυχτα, προφανώς για να αναπαριστά την νυχτερινή «έλευση – γέννηση του Κυρίου». Αποβραδís ετοιμάζονταν οι χριστιανοί Μεροπαίοι για τη νυχτερινή

λειτουργία: Τα καινούργια κοστούμια, τα παπούτσια, τις γραβάτες και τα ρεπούμπλικα.

Και όταν χτυπούσε η καμπάνα τα μεσάνυχτα, πετάγονταν όλοι από τα στρωσίδια τους για να ντυθούν και να τραβήξουν για την εκκλησία. Το χριστουγεννιάτικο – χειμωνιάτικο βράδυ ήταν θεοσκοτεινό (ας μη ξεχνούμε ότι δεν υπήρχε δημόσιος φωτισμός) και το κρύο συνήθως τσουχτερό. Γι' αυτό όλοι κρατούσαν φανάρια για να βλέπουν να περπατούν και ήταν καλά κουκουλωμένοι.

Μέσα στην εκκλησία έκαιγαν μια – δύο και τρεις φουφούδες – μαγκάλια. Ακριβώς αυτά τα στοιχεία έδιναν στο γιορτασμό μεγαλοπρέπεια, ατμόσφαιρα μυστηρίου και θρησκευτικής υποβλητικότητας. Την όλη ατμόσφαιρα συμπλήρωναν τα εορταστικά άμφια του παπά, των ψαλτάδων τα ωραία κοστούμια και η γιορταστική και μελωδικότερη από άλλοτε ψαλμωδία τους. Δεν ήταν σπάνιο κάποτε – κάποτε και η συμμετοχή εκτάκτων ψαλτάδων, που έκανε πιο όμορφη και μεγαλοπρεπή τη γιορτή.

Μετά το σχόλασμα της εκκλησίας ανταλλάσσονταν οι ευχές με αγάπη και έσπευδαν όλοι στα σπίτια για την γιορταστική «άρτυση», που την είχαν στερηθεί σαράντα ολόκληρες ημέρες. Απαραίτητο συμπλήρωμα της χριστουγεννιάτικης «άρτυσης» ήταν τα χριστόψωμα και τα χριστοκούλουρα ή μουστοκούλουρα των παιδιών. Γλυκίσματα, ήταν απαραίτητα, οι μεγάλοι χωριάτικοι κουραμπιέδες και τα μελομακάρονα. Το χριστουγεννιάτικο φαγητό ήταν συνήθως η γαλοπούλα ή ο γάλος που ο καθένας είχε δικό του ή, όταν δεν υπήρχε οπωσδήποτε θα σφάζονταν κόκορας ή στην ανάγκη μια μεγάλη κότα ή χοιρινό με σέλινο.

Το γλέντι και η χριστουγεννιάτικη γιορτή κρατούσε τρεις μέρες και έπειτα η ζωή ξανάπαιρνε τον κανονικό της ρυθμό. Πρέπει να πούμε ότι εξαιρετικής σημασίας έθιμο για τα παιδιά κυρίως ήταν τα χριστουγεννιάτικα και Πρωτοχρονιάτικα κάλαντα. Σχέδια επί σχεδίων καταστρώνονταν ολόκληρες ημέρες πριν, για το ποιοι θα αποτελούσαν την «παρέα», σε ποια σπίτια θα πήγαιναν κ.λπ.

Και ήταν απερίγραπτη η χαρά τους, όταν γέμιζαν τσέπες και σακούλες με δεκάρες, καρύδια, γλυκά, κουλούρια κ.ά. Αξίζει εδώ να προσθέσουμε ότι, τότε, προ του 1930, σε αντίθεση με τα Χριστούγεννα η Πρωτοχρονιά δεν γιορτάζονταν στα χωριά με όση επισημότητα γιορτάζεται τώρα. Γινόταν το πρωί μια λειτουργία στην εκκλησία και τίποτε άλλο. Η μέρα της πρωτοχρονιάς όμως ήταν ντυμένη με πολλά έθιμα από τους Μεροπαίους όπως: Τη παραμονή της πρωτοχρονιάς πήγαιναν σε χαλικούρες ποταμών και μάζευαν χαλίκια που τα τοποθετούσαν στα κρεβάτια τους για το καλό της υγείας τους.

Αξημέρωτα ακόμη της πρωτοχρονιάς πήγαιναν στα ποταμάκια και έφερναν (καθαρό – τρεχούμενο) το αμίλητο νερό. Κατά τη πρωτοχρονιά έδιναν μεγάλη σημασία για το καλό του χρόνου και στο ποδαρικό. Θέλανε να είναι γουρλής εκείνος που θα πατούσε πρώτος το κατώφλι τους. Πολλοί από τη παραμονή το βράδυ ειδοποιούσαν να έρθει το πρωί στο σπίτι ένα παιδί με ζωντανούς τους γονείς του για να τους κάνει ποδαρικό. Στη τσέπη του το παιδί είχε ξεδιαλεγμένα σπόρια σιτάρι ή κριθάρι και τα πέταγε μπροστά στο εικονοστάσι του σπιτιού για να

εξασφαλιστεί αφθονία καρπών για το χρόνο.

Αποβραδίζ, κρεμούσαν στο κατώφλι του σπιτιού ένα ρόδι για να είναι το σπίτι γεμάτο αγαθά όπως το ρόδι είναι γεμάτο σπόρια. Ακόμη κρεμούσαν μια πλεξούδα κρεμμύδια για να εξασφαλιστεί η υγεία και η δύναμη των νοικοκυραίων. Την παραμονή πάλι ζύμωναν τη βασιλόπιτα με το φλουρί. Όσοι δεν είχαν χρυσό φλουρί έβαζαν ένα απλό κέρμα από τη «μονέδα» που περνούσε ή ένα σκέτο φύλλο κάποιου δέντρου ή ξυλαράκι από κλήμα ή μια κοκόσια (μικρό καρύδι).

Επίσης η νοικοκυρά έκοβε με ένα μικρό τσεκούρι στο κατώφλι της πόρτας το κεφάλι του «βασιλίτη». Ο βασιλίτης ήταν ο πιο καλοθρεμμένος κόκορας, του σπιτιού για την πρωτοχρονιά. Η νοικοκυρά παρατηρούσε το αίμα του και καταλάβαινε πως θα πάει η χρονιά. Πριν πήξει το αίμα του κόκορα έφτιαχνε σταυρό στο μέτωπο των παιδιών και στο ανώφλι της πόρτας.

Δημοσιεύτηκε 21st December 2010 από τον χρήστη ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ

Πηγή : <http://meropitorik.blogspot.gr>

Σουβλάκι και η ιστορία του

Πάντα θεωρούσαμε ότι θα είχε μεγάλο ενδιαφέρον να ψάξουμε πως προέκυψε και πότε καθιερώθηκε το σουβλάκι- με όλες του τις μορφές- στην Ελλάδα και σήμερα θα ασχοληθούμε με αυτό, μιας και σήμερα έχει φτάσει να θεωρείται από τα γαστρονομικά σύμβολα της Ελλάδας...

Από την έρευνά μας βρήκαμε λοιπόν τα εξής

στοιχεία ως επικρατέστερες εκδοχές:

- Τέτοια εδέσματα με κρέας διαφόρων ειδών περασμένο σε καλαμάκι υπήρχαν σε πολλούς πολιτισμούς- και ένας από αυτούς και η αρχαία Ελλάδα- και υπάρχουν ακόμα και σήμερα σε αρκετές χώρες με κάποιες διαφορές μεταξύ τους.
- Η καταγωγή του σημερινού σουβλακιού, με χοιρινό σε καλαμάκι, πρέπει να είναι ανατολίτικη, δεδομένου ότι στη νέα Ελλάδα αυτό φέρεται να πρωτο εμφανίστηκε κάπου στη δεκαετία του 20΄ από Αιγυπτιώτη πρόσφυγα σε μορφή κεμπάπ.
- Το σημερινό σουβλάκι με χοιρινό πρέπει να εμφανίστηκε στη δεκαετία του 40΄ σε προσφυγικές περιοχές του Πειραιά και το 1951 στη Λιβαδειά και πιθανότατα από πρόσφυγες ή απογόνους τους και τότε εμφανίζεται και ο γύρος
- Στη δεκαετία του 50΄ φαίνεται πως ξεκίνησε και η συνταγή του τυλίγματος με ψημένη πίτα από ένα και μόνο κατάστημα και αυτό είναι αποκλειστικά Ελληνική πατέντα ! Από τότε γνώρισε αυτή την τεράστια απήχηση που ξέρουμε σήμερα, συνδυαζόμενη με διάφορα είδη κρέατος, αλλά, τζατζίκι λαχανικά, κρεμμύδι κα.

ΠΗΓΕΣ: http://www.epirus-tv-news.gr/2011/02/blog-post_9941.html

<https://www.akshotels.com/soyvlaki-istoria/>

<https://www.akshotels.com/soyvlaki-istoria/>

<http://www.24grammata.com/?p=13800>

<http://www.infokids.gr/poios-anakalypse-to-soyvlaki/>

Ηπειρος: Ιστορία και καταγωγή

ΣΗΜΕΡΑ ΘΑ ΑΣΧΟΛΗΘΟΥΜΕ ΜΕ ΕΝΑ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΚΥΡΙΩΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΜΕ ΟΣΕΣ ΣΟΒΑΡΕΣ ΕΚΔΟΧΕΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ.

ΑΣ ΔΟΥΜΕ ΛΟΙΠΟΝ ΚΑΠΟΙΕΣ ΕΚΔΟΧΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ, ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠ'ΟΨΗ ΟΤΙ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΥΠΗΡΞΑΝ Η ΚΑΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΕΣ ΦΥΛΕΣ ΟΠΩΣ ΟΙ ΤΣΑΜΗΔΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΒΛΑΧΟΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΘΑ ΑΣΧΟΛΗΘΟΥΜΕ ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ ΚΑΠΟΙΑ ΑΛΛΗ ΣΤΙΓΜΗ.

1η εκδοχή

ΠΗΓΗ: http://ellines-albanoi.blogspot.gr/2010/11/blog-post_15.html

Για την προέλευση των Ηπειρωτών, οι γνώμες διχάζονται. Οι περισσότεροι μελετητές υποστηρίζουν ότι κατάγονται από

βάρβαρους Ιλλυριούς που κατέβηκαν από το Βορρά, ενώ μερικοί πιστεύουν ότι ήταν εξυπαρχής Έλληνες. Ο Θουκυδίδης τους ονομάζει «βαρβάρους» και «βαρβαρογλώσσους'', αλλ' αυτό δεν αποτελεί ατράνταχτη απόδειξη μη ελληνικότητας, μια που ο ίδιος χαρακτηρίζει «βαρβάρους» και τους Ακαρνάνες, ενώ άλλοι αρχαίοι συγγραφείς δε θεωρούσαν Έλληνες ούτε τους Αιτωλούς.

Οπωσδήποτε, από τον 4^ο αιώνα πχ. αρχίζει ένας ραγδαίος εξελληνισμός όλων των ηπειρωτικών φύλων και μετά το 375 πχ., οπότε ο βασιλιάς των Μολοσσών **Αλκέτας** ίδρυσε τη **Μεγάλη Ηπειρωτική Συμμαχία**, οι χωριστές ονομασίες ξεχνιούνται, για ν' αποκτήσουν οριστικά οι κάτοικοι της περιοχής το κοινό όνομα **Ηπειρώται**.

Έρχεται ύστερα η **Μακεδονική Περίοδος** και ο **Φίλιππος Β'** έχει στο πλευρό του, σύζυγο και βασίλισσα, μια Ηπειρώτισσα, την **Ολυμπιάδα**, που θα δώσει το φως στον κατακτητή Αλέξανδρο κάτι, ωστόσο, που δε σώζει την Ήπειρο από την υποταγή στους τρομερούς Μακεδόνες. Λίγο αργότερα, την εποχή του αλληλοσπαραγμού των αλεξανδρινών επιγόνων, η Ήπειρος θα γεννήσει έναν εκπληκτικό στρατιωτικό εγκέφαλο, για μερικούς ισάξιο του Αλέξανδρου, τον **Πύρρο**.

Ο **Βασιλιάς Πύρρος** (318-272 πχ.) ήταν ο άνθρωπος που γεννήθηκε για να κάνει μεγάλα έργα και τελικά δεν έκανε ούτε μικρά, όπως έχει συμβεί και θα συμβαίνει πάντα με τόσους και τόσους συνανθρώπους του. Η αιτία ήταν ότι τα μοναδικά προσόντα του εξουδετερώνονταν από τα μοναδικά ελαττώματά του.

Ολόκληρη η ζωή του Πύρρου υπήρξε μια ατέρμονη επεισοδιακή περιπέτεια. Έχασε το θρόνο του μόλις **12χρονος** και κατέφυγε στην αυλή ενός συγγενή του **βασιλιά των Ιλλυριών**, που τον μεγάλωσε και, αργότερα, τον βοήθησε να ξανακερδίσει την ηγεμονία της Ηπείρου. Η πρώτη του δουλειά ως ενήλικος πια μονάρχης ήταν να επιχειρήσει έναν αστραπιαίο πόλεμο στη **Μακεδονία** και να την κυριέψει, χωρίς όμως να καταφέρει και

να την κρατήσει.

Νικητής διωγμένος από τη χώρα που νίκησε, αποφασίζει να επαναλάβει στη Δύση τα κατορθώματα του **Αλέξανδρου** στην Ανατολή κι εκστρατεύει στην Ιταλία, με συμμάχους τους **Ταραντίνους**, που τους είχαν επιτεθεί οι Ρωμαίοι. Έχοντας μαζί του ελέφαντες, όπλο άγνωστο μέχρι τότε στην ιταλική χερσόνησο, πανικοβάλλει τις **Ρωμαϊκές λεγεώνες** και τις νικάει δυο φορές, στην **Ηράκλεια** και στο **Άσκλο (280-279 πχ.)**, αλλά με τόσο βαριές δικές του απώλειες, ώστε να τρομάξει και ο ίδιος και να προφέρει την ιστορική εκείνη φράση που μας έχει διασώσει ο βιογράφος του Πλούταρχος: **“Άλλη μια τέτοια νίκη και χαθήκαμε !”**

2η εκδοχή

ΠΗΓΗ: <http://taneatismikrospilias24.weebly.com/iotasigmatauo micronrhoiotakappaalpha/first-post>

Πριν από 12-25 χιλιάδες έτη περίπου, στον χώρο του Αιγαίου εκτεινόταν μια μεγάλη κοιλάδα, που χωριζόταν από δύο μεγάλες λίμνες. Η κοιλάδα αυτή που ονομαζόταν **Αιγηίδα**, είχε εύκρατο κλίμα και ιδανικές συνθήκες ζωής. Η **Αιγηίδα** που υπήρξε το **λίκνο της Ελληνικής φυλής**, κατακλύσθηκε από νερά θαλάσσης και τη θέση της κατέλαβε το Αιγαίο πέλαγος !

Τα αίτια του καταποντισμού της **Αιγηίδας** ήταν πιθανόν **μεγάλης έκτασης ηφαιστιακή δράση**, που είχε ως αποτέλεσμα την ανύψωση της στάθμης των θαλασσών και την πρόκληση κατακλυσμού. Πολλοί όμως από τους κατοίκους της **Αιγηίδας**

κατάφεραν να σωθούν. Κάποιοι κινήθηκαν βόρεια και έφτασαν στην Κεντρική Ευρώπη, άλλοι πέρασαν στην **Μ.Ασία** ενώ κάποιοι άλλοι παρέμειναν στα νησιά που σχηματίστηκαν μετά τον κατακλυσμό.

Οι πληθυσμοί που πήγαν στην **Κεντρική Ευρώπη** διατήρησαν –όσο ήταν δυνατόν βέβαια- την επαφή τους με όσους έμειναν πίσω και μετά από χιλιάδες χρόνια οι απόγονοι τους επέστρεψαν στην Ελληνική Χερσόνησο.

Γύρω στο **2500π.Χ.** τα ελληνικά αυτά φύλλα που επιστρέφουν από την **Κεντρική Ευρώπη** βρίσκονται εγκατεστημένα στην **Β.Πίνδο**, όπου από εκεί αφού ξεχωρίζουν σε τρεις βασικές ομάδες αρχίζουν μια νέα πορεία προς νότο.

Ένα από αυτά τα φύλα, οι **Μακεδόνες**, θα διασπαστούν σε επιμέρους ομάδες, μια από τις οποίες θα παραμείνει και θα εξαπλωθεί σ' ολόκληρο τον **Ηπειρωτικό χώρο**, όπου αφού αναμειχθεί με τα γηγενή άλλα ελληνικά φύλα θα εγκατασταθεί εκεί μόνιμα. Από αυτή την ανάμειξη των πρωτοελληνικών πληθυσμών φαίνεται να προήλθε το ελληνικό φύλο των **Ηπειρωτών**.

Από τις αρχές της δεύτερης χιλιετηρίδας π.χ. στη **Ήπειρο**, σύμφωνα με τον ιστοριογράφο **Θεόπομπο** (400π.Χ) κατοικούν 11 ελληνικά φύλα τα οποία ήταν:

οι **Χάονες** που κατοικούσαν στις ακτές του Ιονίου από τις παραλίες της Χειμάρρας μέχρι την περιοχή των Φιλιατών, οι **Θεσπρωτοί** από Φιλιάτες-Παραμυθιά μέχρι την Πάργα, οι **Κασσιωπαίοι** από την Πρέβεζα μέχρι τον Αμβρακικό Κόλπο, οι **Αμφιλόχιοι**, οι Μολοσσοί που κατοικούσαν στην κοιλάδα των Ιωαννίνων, οι Αθαμάνες που κατοικούσαν στην περιοχή των Τζουμέρκων, οι **Αίθικες** στην οροσειρά της Πίνδου, οι **Τυμφακοί** στις κοιλάδες μεταξύ Λίγκου-Λάκμου και Καμβουνίων Όρεων, οι **Ορέστες** που κατοικούσαν στα ορεινά της Χαονίας, οι Παραναίοι στην περιοχή των Ζαγορίων και οι **Αττιντάνες** στις κοιλάδες του Άψου και του Αωού.

Μετά την επικράτηση των Μολοσσών το 375π.Χ., όλα τα παραπάνω φύλα συμπτήχθηκαν και δημιούργησαν τη **Συμμαχία των Ηπειρωτών**.

3η εκδοχή

ΠΗΓΗ: <http://www.greeks-albanians.com/top-greeks-albanians/gr-m-ga-epi/419-robert-browning>

Ο καθηγητής **Robert Browning** στη σελίδα 12 του βιβλίου του «**Η ελληνική γλώσσα μεσαιωνική και νέα**», το οποίο έχει εκδοθεί μεταφρασμένο στην ελληνική από τις εκδόσεις Παπαδήμα, γράφει τα εξής για **ελληνο-ιλλυριακή καταγωγή των αρχαίων Ηπειρωτών** καθώς και για την πιθανότητα του να ήταν η αρχαία μακεδονική ή μια παρεκκλίνουσα ελληνική διάλεκτος ή μια ξεχωριστή «ινδοευρωπαϊκή γλώσσα», συγγενής προς την ελληνική. Γράφει συγκεκριμένα:

«Στην αρχαιότητα δεν υπήρχε ομοφωνία ως προς το αν ήταν οι Μακεδόνες Έλληνες ή όχι. Ο Ηρόδοτος (1.56, 8.43) αναφέρει ότι η καταγωγή τους ήταν δωρική. Ο Θουκυδίδης (4.124-7) υποστηρίζει ότι ήταν “βάρβαροι”. Το ίδιο και ο Ισοκράτης, (Φίλιππος 106-8 και ο Δημοσθένης).

Η συζήτηση γίνεται κυρίως για τον πολιτισμό και την πολιτική και όχι για τη γλώσσα. Υπάρχει σαφής μαρτυρία ότι η μακεδονική δεν γινόταν αμέσως κατανοητή από τους περισσότερους Έλληνες (Πλούταρχος, Αλεξ. 51.4, Ευμένης 14, Curtius Rufus 16.9.37, Λίβιος 31.29 κ.λπ.). Οι υποτιθέμενες

μακεδονικές λέξεις, τα κύρια ονόματα και τα τοπωνύμια δεν δίνουν μια ξεκάθαρη λύση. Η πιθανότερη υπόθεση είναι πως η μακεδονική ήταν ή μια παρεκκλίνουσα ελληνική διάλεκτος ή μια **ινδο-ευρωπαϊκή γλώσσα που συγγένευε στενά με την ελληνική**. Πβ. Katicic (1976) 100-16. Η γλώσσα των Ηπειρωτών χαρακτηρίζεται επανειλημμένα στην αρχαιότητα σαν μη ελληνική (Θουκυδίδης 1.47, 1.51, 2.80) κλπ., Στράβων 8.1.3).

Κι όμως οι **Ηπειρώτες** συνδέονταν με την καταγωγή διαφόρων ελληνικών κοινοτήτων. Στην **Ήπειρο** μπορεί κάλλιστα να συντελέστηκε μια φυλετική και γλωσσική ανάμιξη: **κάποιες φυλές μιλούσαν ελληνικά, άλλες ιλλυρικά ή κάποια άλλη γλώσσα** (πβ. Hammond, 1967, 423, Katicic, 1976, 120-7)»

Να συμπληρώσουμε ότι ενώ ο **Στράβων** έγραψε το περιβόητο «**Εστιν ουν Ελλάς και η Μακεδονία**», δεν θεωρούσε ελληνική περιοχή την Ήπειρο και παρέθετε γεωγράφους που θεωρούσαν ότι η **Ελλάς αρχίζει από την Αιτωλοακαρνανία**, καθώς και ότι έγραφε ότι οι **Ηπειρώτες ήταν δίγλωσσοι**, κάτι που συνηγορεί υπέρ της θέσης ότι οι **Ηπειρώτες ήταν ένα μείγμα ελληνόφωνων και ιλλυριόφωνων φυλών**.

* **O Robert Browning** σπούδασε στην **Kelvinside Academy** της Γλασκώβης (1931-1935), όπου αρίστευσε στις κλασικές σπουδές. Φοίτησε επίσης στο Κολλέγιο Ballion της Οξφόρδης (1935-1939). Δίδαξε στο κολλέγιο Merton της **Οξφόρδης** από το 1946 έως το 1947 και κατόπιν ως υφηγητής της κλασικής Φιλολογίας στο **UniversityCollege** του Πανεπιστημίου του Λονδίνου από το 1947 έως το 1965.

Από το 1965 ως την αφυπηρέτησή του ήταν **καθηγητής Κλασικών Σπουδών και Αρχαίας Ιστορίας** στο Κολλέγιο Birkbeck του ίδιου Πανεπιστημίου. Είναι μέλος του Συμβουλίου για την προώθηση των **Ελληνικών και Λατινικών Σπουδών**, μέλος της Βρετανικής Ακαδημίας, καθώς και πρόεδρος της αγγλικής επιτροπής για την

επιστροφή των γλυπτών του Παρθενώνα στην Ελλάδα. Ο καθηγητής **Browning** επισκέφθηκε πολλές φορές την Ελλάδα και την Κύπρο. Συνεργάστηκαν σε πολλά επιστημονικά, εγκυκλοπαίδειες και λεξικά παγκοσμίου κύρους και δημοσίευσε τα έργα:

1. *Notes on Byzantine Proemia*, Βιέννη, 1966
2. *Byzantine Literature*, στους *D. R. Dudley* και *D. M. Lang* (εκδ.), *The Penguin Companion to Literature 4*, Harmond'sworth, 1969,
3. *Medieval and Modern Greek*, Λονδίνο, 1969
4. *Justinian and Theodora*, Λονδίνο, 1971
5. *Byzantine and Bulgaria*, Λονδίνο 1975
6. *Studies on Byzantine History, Literature and Education*, Λονδίνο 1977
7. *The Byzantine Empire*, Λονδίνο 1980

Πως δημιουργήθηκαν τα δημοτικά τραγούδια ; (1ο μέρος)

Πολλοί-ειδικοί και μη- έχουν ασχοληθεί διαχρονικά με το Ελληνικό **δημοτικό τραγούδι**, αλλά πόσοι γνωρίζουν πως ακριβώς δημιουργήθηκαν αυτά τα τραγούδια και πως διαδόθηκαν, ώστε να φτάσουν οι Έλληνες να τα τραγουδούν και τα χορεύουν ακόμη ;

Δεν ξεχνάμε άλλωστε ότι η δημοτική μουσική είναι στην πραγματικότητα η μοναδική ντόπιας προέλευσης Ελληνική μουσική (χωρίς να λείπουν και από εκεί κάποιες επιρροές από

γειτονικούς λαούς), καθώς το λαϊκό τραγούδι έλκει την καταγωγή του από τη Μικρά Ασία και Οθωμανικά μουσικά όργανα και ρυθμούς.

Σε αυτά και άλλα ερωτήματα θα προσπαθήσουμε, με ορισμένα αφιερώματα, να δώσουμε κι'εμείς μια απάντηση, πάντα από έγκυρες πηγές ειδημόνων. Ας δούμε τώρα το πρώτο μέρος της έρευνας...

Παραθέτουμε παρακάτω μια πολύ ενδιαφέρουσα εκδοχή από κείμενο του Δημητρίου Μουγγού που παραπέμπει στους κορυφαίους Έλληνες λαογράφους και τις πηγές τους...

” Όπως αναφέρει ο Νικόλαος Πολίτης τα δημοτικά τραγούδια δεν συνετέθησαν από το λαό ως σύνολο, αλλά από ανώνυμους προικισμένους λαϊκούς ποιητές, οι οποίοι το έπλασαν υπό την επήρεια κάποιας συναισθηματικής φόρτισης και τους έδωσαν δική τους μουσική (αν είχαν και το μουσικό χάρισμα) είτε τα προσάρμοσαν σε κάποια ήδη γνωστή τους μελωδία.

Ο Ν. Πολίτης εξηγεί ότι τα τραγούδια αυτά καθώς διαδίδονταν από στόμα σε στόμα στο λαό επιπλάθονταν σιγά – σιγά, δηλαδή δέχονταν διάφορες μετατρέπονταν και έτσι έπαιρναν την οριστική μορφή τους και γίνονταν κτήμα του λαού. «Ο λαός απεργάζεται την οροστική μορφή των δημοτικών ασμάτων», τονίζει ο μεγάλος εκείνος θεμελιωτής της λαογραφικής επιστήμης στην Ελλάδα. (βλ. Νικολάου Γ. Πολίτη,

Γνωστοί ποιηταί δημοτικών ασμάτων, Λαογραφία, 5,1915, σελ. 493 και Μιχάλη Μερακλή, Ελληνική Λαογραφία, γ' τόμος εκδ. Οδησέας, 1992, σελ. 183

Ο Δημήτριος Λουκάτος σημειώνει ότι ο αρχηγός στιχουργός των δημοτικών τραγουδιών είναι ένας άγνωστος και ανώνυμος άνθρωπος του λαού. Το τραγούδι, δηλαδή, γεννιόταν με την πρωτοβουλία ενός και, αν γινόταν αρεστό, έπιανε και έμενε. Στη συνέχεια διαδιδόταν από στόμα σε στόμα, δεχόταν διάφορες τροποποιήσεις και διαμορφωνόταν. Ο κάθε ένας το ταίριαζε στον τόπο του και στο γλωσσικό του ιδίωμα. Με τον τρόπο αυτό το αρχικό τραγούδι, δουλεμένο, γινόταν δημιούργημα όλου του λαού και έτσι προέκυπταν οι διάφορες παραλλαγές του (Εισαγωγή στην Ελληνική Λαογραφία, γ' έκδ. Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τράπεζας, Αθήνα 1985, σελ. 98).

Ο Άγις Θέρος αναφερόμενος στη διαδικασία της γένεσης των δημοτικών μας τραγουδιών τονίζει τα εξής χαρακτηριστικά: Το τραγούδι το πρωτοπλάθει ο ανώνυμος λαϊκός ποιητής. Ο ποιητής των στίχων πλάθει το τραγούδι του, ποίημα μαζί και σκοπό... δηλαδή ταιριάζει τους στίχους του σε γνωστή μελωδία άλλου τραγουδιού ή πλάθει καινούριο σκοπό.

Απ' τον πρώτο που «έβγαλε το τραγούδι»...το παίρνουν οι τραγουδιστές του χωριού και το ξανατραγουδάνε. Ύστερα το παίζουν στις γιορτές, στους γάμους και στα πανηγύρια οι βιολιτζήδες, οι κλαριτζήδες και οι λαβουτιέρηδες, και έτσι φέρνει το γύρο σε κοντινά ή μακρινά χωριά και σε πολιτείες. "Κάποιος τραγουδιστής ακόμη, μισεύοντας απ' το χωριό για δουλειά του, θα το τραγουδήσει σ' άλλη περιφέρεια με καμάρι μάλιστα συχνά. Κι ο ξενιτευτής το παίρνει μαζί του στη ξενιτιά...

Έτσι ακτινωτά, ας πούμε, κυκλοφορεί και γίνεται στο τέλος τραγούδι όλου του λαού. Έτσι, λοιπόν, το τραγούδι βγαίνοντας απ' το σπλάχνο του λαού, παιδί του πνευματικό, ξέσπασμα της

ψυχής του, με του λαού το στόμα πλάθεται και ξαναπλάθεται και για τούτο μένει ζωντανό πάντα κι απρόσωπο...

« Έτσι κι όμοια γίνεται κάθε δημιουργία του άφαντου λαϊκού συνθέτη και των άλλων μνημείων του Λαϊκού Λόγου, παραμυθιών, παραδόσεων, αινιγμάτων, παρομοίων κλπ που, από προσωπικά πλάσματα του στοχασμού, με χρόνια και με καιρούς, γίνονται παράδοση για όλους... Αλλά με το ξαναφύτεμα από τόπο σε τόπο, περνώντας πέλαγα και στεριές, το τραγούδι παθαίνει μεταβολές, αυξάνουν ή λιγοστεύουν ή αλλάζουν οι στίχοι του κι έτσι δημιουργούνται οι «παραλλαγές» των τραγουδιών.

Ο Περικλής Καλοδίκης στο βιβλίο του «Νεοελληνική Λογοτεχνία», αναφέρει ότι τα δημοτικά τραγούδια δημιουργούνται από το λαό ως εξής: «Άγνωστοι ανώνυμοι ποιητές, προικισμένοι με ποιητικό ταλέντο, φτιάχνουν στίχους για να εκφράσει τα δικά τους συναισθήματα ή τα αισθήματα που προκλήθηκαν στο περιβάλλον τους από διάφορα γεγονότα που συγκίνησαν και τους ίδιους και τους γύρω τους .

Τα τραγούδια αυτά ο λαός τα κάνει δικά του, γιατί είναι βγαλμένα μέσα από τη δική του ζωή... Κυκλοφορώντας από στόμα σε στόμα μέσα στο λαό, τα τραγούδια αυτά τελειοποιούνται, πλουτίζονται, αλλάζουν, προσαρμόζονται σε άλλα γεγονότα, καταστάσεις και αισθήματα και μένουν πάντα ζωντανά στο στόμα του λαού».

Βέβαια όταν οι λαογράφοι μας υποστηρίζουν ότι τα δημοτικά τραγούδια, όπως και τα άλλα λαογραφικά είδη, έχουν ομαδικό χαρακτήρα δεν εννοούν ότι ο λαός δημιουργεί ομαδικά. Ο Γεώργιος Μέγας διευκρινίζει ότι «τα έργα της τέχνης του λαού είναι ατομικά δημιουργήματα των κατασκευαστών του» (Εισαγωγή εις την Λαογραφίαν, Αθήνα 1972).

Ο Στίλπων Π. Κυριακίδης παρατηρεί σχετικά : «Ο δημιουργός και εις τον λαϊκόν πολιτισμόν είναι πάντοτε εις. Αλλ' επειδή αυτός δε διαφέρει διανοητικώς και συναισθηματικώς πολύ από τους άλλους, δημιουργεί δε συμφώνως προς τα κατά παράδοσιν πρότυπα, τα δημιουργήματα αυτού υιοθετούνται αμέσως από το λαό, ο οποίος και τα μεταχειρίζεται εφεξής ως ίδιον κτήμα, καθίστανται δηλαδή ομαδικά, λησμονημένου ταχέως το όνομα του δημιουργήσαντος»

Συμπερασματικά λοιπόν, την τελική μορφή των δημοτικών τραγουδιών δεν την δημιουργεί ένας συγκεκριμένος ποιητής ή συνθέτης, αλλά η συνεργασία των ανθρώπων του λαού, γι' αυτό και το διαμορφωμένο κατ' αυτόν τον τρόπο τραγούδι λέγεται δημοτικό.

Πηγή : Βιβλίο ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΚΟΝΤΟΒΟΥΝΙΩΝ, Δημητρίου Γρηγ. Μουγγού

Κερκυραϊκά ήθη και έθιμα

Η ιδιαιτερότητα του Κερκυραϊκού Πολιτισμού, τα ήθη, τα έθιμα και οι παραδόσεις, οφείλονται στην επίδραση των στοιχείων του Δυτικοευρωπαϊκού πολιτισμού πάνω στη ντόπια Ελληνική πολιτιστική παράδοση.

Λάτρης των παραδόσεων, μέχρι σημείου υπερβολής, ο Κερκυραίος, που δύσκολα ξενιτεύεται γιατί αγαπάει υπέρμετρα την ιδιαίτερή του πατρίδα, συμμετέχει ενεργά στην τήρηση και διαιώνιση των Κερκυραϊκών εθίμων, που φθάνουν ως τις μέρες μας αναλλοίωτα, αποδεικνύοντας την πολυπολιτισμικότητα της Κέρκυρας.

Η βαθιά θρησκευτικότητα που διακατέχει τον Κερκυραίο παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στη διατήρηση των παραδόσεων και εθίμων που αφορούν τη θρησκευτική λατρεία. Από τον καιρό ακόμη της πρώιμης Ενετοκρατίας οι θρησκευτικές τελετές και των δύο δογμάτων στην Κέρκυρα είχαν Βενετική επιβλητικότητα και Βυζαντινή κατάνυξη.

Οι λιτανείες του σκηνώματος του Αγίου Σπυρίδωνος και της Αγίας Θεοδώρας της Αυγούστας, τα μοναδικά έθιμα του Κερκυραϊκού Πάσχα με τους επιταφίους και τις λιτανείες, τα δεκάδες πανηγύρια στην πόλη και τα προάστια, όπου οι πιστοί συμμετέχουν με θρησκευτική ευλάβεια, μαρτυρούν την αδιάρρηκτη σχέση των Κερκυραϊκών παραδόσεων με το μακρινό παρελθόν.

Η διατήρηση των λαογραφικών παραδόσεων και εθίμων του νησιού μέσω των πολλών τοπικών εκδηλώσεων και των διαφόρων φεστιβάλ τέχνης (μουσικής, χορού, κ.α.) που υπάρχουν, συνεπικουρείται από τη διατήρηση ενδυματολογικών στοιχείων (Κερκυραϊκή φορεσιά), δημοτικών τραγουδιών και γαστρονομικών παραδόσεων. Έτσι φθάνουν μέχρι τις μέρες μας μοναδικά έθιμα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, των Θεοφανίων, της Καθαροδευτέρας και του Πάσχα, του Αϊ Γιαννιού του Λαμπατάρη, της Μεταμόρφωσης, του Δεκαπενταύγουστου και των Εισοδίων της Θεοτόκου. Η παραδοσιακή Κερκυραϊκή κεραμική κατέχει εξέχουσα θέση και συνεχίζει μέχρι σήμερα τη μακρά πορεία της μαζί με τη λιθογλυπτική, την ξυλογλυπτική, την υφαντική, τη χρυσοκεντητική, την καλαθοπλεκτική και τη λαϊκή αρχιτεκτονική. Μέχρι σήμερα στα προάστια και την Κερκυραϊκή ύπαιθρο επιβιώνουν έθιμα του τρύγου, του μαζέματος του ελαιοκάρπου και του γάμου συνυφασμένα με το δημοτικό τραγούδι, τον χορό και την ντόπια μελωδία.

Μια από τις σπουδαιότερες θέσεις στην Κερκυραϊκή παράδοση κατέχει το μοναδικό, Κερκυραϊκό Καρναβάλι που διατηρεί

ακόμη μέχρι σήμερα στοιχεία από την αρχαιοελληνική Διονυσιακή-Σατυρική παράδοση εμπλουτισμένα με τους Βενετσιάνικους τρόπους διασκέδασης και ψυχαγωγίας, που ήλθαν όταν το νησί διαφεντευόταν από τους Βενετούς.

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΕ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

Η παράδοση είναι πολύ σπουδαίο στοιχείο του πολιτισμού της Κέρκυρας. Όπως είναι φυσικό το νησί και οι παραδόσεις του είναι επηρεασμένες από την ελληνική, ενετική, γαλλική και αγγλική κουλτούρα, καθιστώντας τα έθιμα της Κέρκυρας μοναδικά.

Καρναβάλι

Κατά την εποχή του καρναβαλιού, η Κέρκυρα 'φοράει' τα καλά της. Οι πανηγυρισμοί στο νησί αυτό είναι ξεχωριστοί, αφού συνδυάζουν την αρχαία ελληνική παγανιστική κουλτούρα και τη λατρεία του Διόνυσου με το πνεύμα του καρναβαλιού της Βενετίας. Είναι μια ατελείωτη γιορτή με μουσική, στολές και πολύ γέλιο !

Πάσχα στην Κέρκυρα

Το Πάσχα είναι πολύ σημαντική και ιδιαίτερη γιορτή στην Κέρκυρα, όχι μόνο για τη θρησκευτική σημασία του, αλλά και γιατί είναι η εποχή που οι Ορθόδοξοι και οι Καθολικοί του νησιού γιορτάζουν μαζί. Τη Μεγάλη Παρασκευή γίνεται ο Επιτάφιος. Το βράδυ γίνεται περιφορά των επιταφίων την οποία ακολουθούν οι φιλαρμονικές, οι χορωδίες και οι πιστοί με κεριά στα χέρια τους. Μια άλλη Κερκυραϊκή παράδοση του Πάσχα γίνεται το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου, όταν οι κάτοικοι

πετούν κανάτες απ' τα παράθυρα των σπιτιών τους. Πρώτη διεξάγεται η λειτουργία της Καθολικής Εκκλησίας και μετά η λειτουργία της Ορθόδοξης Εκκλησίας και γορτάζεται η Ανάσταση. Η λειτουργία λαμβάνει χώρα στην Πλατεία Σπιανάδα. Όταν σημάνουν οι καμπάνες, αρχίζει η γιορτή, με πυροτεχνήματα, ορχηστρική μουσική και τραγούδι. Οι κάτοικοι απολαμβάνουν παραδοσιακά Πασχαλιάτικα πιάτα όπως είναι κόκκινα αυγά, φογάτσα, τσιλίχουρδα και κολομπίνες, αλλά και κρασί. Το πρωί της Κυριακής του Πάσχα γίνεται περιφορά της εικόνας της Ανάστασης απ' όλες τις εκκλησίες.

Λιτανείες

Οι κάτοικοι της Κέρκυρας έχουν μεγάλη θρησκευτική πίστη και κάθε χρόνο γίνονται λιτανείες προς τιμή των Αγίων. Η πιο σπουδαία λιτανεία είναι του Αγίου Σπυρίδωνα, ο οποίος είναι και ο πολιούχος του νησιού. Άλλες λιτανείες στην Κέρκυρα είναι η λιτανεία την Κυριακή των Βαΐων, η λιτανεία του Πρωτοκύριακου (που διεξάγεται την τελευταία Κυριακή του Νοεμβρίου), η λιτανεία του Αγίου Σπυρίδωνα το Μεγάλο Σάββατο και η λιτανεία της Αγ. Θεοδώρας, που γίνεται την Κυριακή της Ορθοδοξίας.

Φεστιβάλ & Πανηγύρια

Στα χωριά και την πόλη της Κέρκυρας διεξάγονται πανηγύρια και φεστιβάλ καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου. Στις γιορτές αυτές οι κάτοικοι και οι επισκέπτες έχουν τη δυνατότητα να δουν παραδοσιακές στολές, ν' απολαύσουν την παραδοσιακή μουσική και χορούς και να δοκιμάσουν ντόπιες λιχουδιές.

Γαστρονομία

Η κουζίνα της Κέρκυρας είναι ένας συνδυασμός ελληνικών και δυτικών γεύσεων, με στοιχεία της μεσογειακής κουζίνας και πολλά μπαχαρικά. Ορισμένα απ' τα πιο δημοφιλή πιάτα και γλυκίσματα της Κέρκυρας είναι:

- **η παστιτσάδα (μοσχάρι ή κόκορας με κόκκινη σάλτσα και μακαρόνια)**
- **το σοφρίτο (μοσχάρι κομμένο σε λωρίδες με σάλτσα από λευκό κρασί και σκόρδο)**
- **το σαβόρο (ψάρι με σάλτσα από λευκό ξύδι, σκόρδο και μπαχαρικά)**
- **το μπουρδέτο (ψάρι με πικάντικη κόκκινη σάλτσα)**
- **η σούπα αυγολέμονο (σερβίρεται τις θρησκευτικές**

γιορτινές ημέρες)

- η κότα μπολίδα παραγιομιστή (πρωτοχρονιάτικο πιάτο)
- τα τσιλίχουρδα (σερβίρονται το Πάσχα)
- τα χωριάτικα λουκάνικα και το σαλάμι
- το φρούτο κουμ-κουάτ (φτιάχνεται γλυκό κουταλιού ή ποτό)
- το φρούτο φρεσκαμέντα (αχλάδι με αγκάθια)
- οι μάντολες (αμύγδαλα ψημένα με καραμέλα)
- το μαντολάτο (γλυκό με σουσάμι, αμύγδαλα, μέλι, ζάχαρη και ροδόνερο)
- η κολομπίνα (γιορτινή τούρτα της Κέρκυρας)
- η τσιτσιμπύρα (αναψυκτικό με λεμόνι, τζίντζερ και σιρόπι σταφίδας)

Η Κέρκυρα φημίζεται για τα θαυμάσια κεραμικά της, τις χειροτεχνίες, τα υφαντά και τα ξυλόγλυπτα, καθώς επίσης για τα γλυκά της όπως είναι οι μάντολες, τα μαντολάτα και το γλυκό κουταλιού από κουμ-κουάτ. Σε ορισμένες περιοχές του νησιού φτιάχνουν γευστικό μέλι, κρασί και ούζο.

ΠΗΓΕΣ: www.greece-corfu-hotels.com
<http://www.corfu.gr>

Η ιστορία του μπουζουκιού

Έχετε αναρωτηθεί ποτέ από που προέρχεται το μπουζούκι και πως μπήκε στην Ελληνική μας παράδοση ;

Άλλοι λένε ότι είναι αρχαιοελληνικό, άλλοι ότι είναι Τούρκικο ή Περσικό και άλλοι ότι είναι κάτι ενδιάμεσο. Το έφεραν στη νέα Ελλάδα οι μικρασιάτες ή προουπήρξε ; Και πως καθιερώθηκε, μαζί με το λαϊκό τραγούδι, στη μουσική σκηνή ;

Εμείς αλιεύσαμε κάποια site που προσπαθούν να δώσουν αυτές τις απαντήσεις και μπορείτε να διαβάσετε σε αυτά τα παρακάτω links διάφορες εκδοχές που θα σας βοηθήσουν να βγάλετε τα συμπεράσματά σας...

https://www.thebouzoukishop.com/index.php?option=com_content&view=article&id=109&Itemid=279&lang=el

<http://www.klika.gr/index.php/arthrografia/arthra/156-to-bou>

zouki-kai-i-istoria-tou.html

http://rebetikon.blogspot.com/2011/11/blog-post_20.html

<https://24grammata.com/%cf%80%ce%b5%cf%81%ce%b9-%ce%bc%cf%80%ce%bf%cf%85%ce%b6%ce%bf%cf%85%ce%ba%ce%b9%ce%bf%cf%85-%ce%bf-%cf%83%cf%85%ce%bd%cf%84%ce%bf%ce%bc%ce%bf%cf%83-%ce%bb%ce%bf%ce%b3%ce%bf%cf%83/>

<http://rebetcafe.blogspot.com/2008/02/1900-1930.html>

Έρευνα σεξουαλικότητας: Πολύ απελευθερωμένη αλλά σχετικά πιστή η μέση Ελληνίδα !

Ικανοποιημένες σεξουαλικά, 11 ερωτικούς συντρόφους κατά μέσο όρο, απελευθερωμένες στο κρεβάτι, αλλά και σχετικά πιστές στο σύντροφό τους βγαίνουν οι Ελληνίδες ! Φανερά πεσμένο ωστόσο το sex μέσα στην κρίση...

Σας παρουσιάζουμε σήμερα τα αποτελέσματα πολύμηνης

ιντερνετικής έρευνας που έκαναν «τα αιρετικά» και που αφορά τη σεξουαλικότητα των Ελληνίδων γυναικών.

Λάβαμε 175 ανώνυμες απαντήσεις Ελληνίδων πολλών ηλικιών σε μια σειρά από τολμηρές ερωτήσεις και αποκαλυπτικές ερωτήσεις σε ότι αφορά την ερωτική και σεξουαλική τους συμπεριφορά και βρήκαμε πολύ ενδιαφέροντα αποτελέσματα !

Πριν σας παρουσιάσουμε αναλυτικά τα ευρήματα κάθε ερώτησης, μαζί με τον σχολιασμό μας, οφείλουμε να διευκρινίσουμε πως αφαιρέσαμε μερικές ερωτήσεις που ήταν είτε ημιτελείς, είτε που κρίναμε πως δεν ήταν σοβαρές και ειλικρινείς, ώστε να έχουμε το καλύτερο δυνατό στατιστικό δείγμα.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

**ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΕΡΩΤΗΘΕΝΤΩΝ: 30 ΧΡΟΝΩΝ
(30,5)**

ΣΧΟΛΙΟ: Χαμηλός ο ηλικιακός μέσος όρος όσων απάντησαν οπότε μπορούμε σαφώς να πούμε ότι στις απαντήσεις επικρατεί πιο φιλελεύθερο ρεύμα και γενικά υπερτερούν οι σεξουαλικές συμπεριφορές των σχετικά νεότερων Ελληνίδων.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΡΩΤΗΘΕΝΤΩΝ:

ΣΕ ΓΑΜΟ Η ΣΥΜΒΙΩΣΗ: 45,14 %

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ: 44,57 %

ΧΩΡΙΣΜΕΝΕΣ: 10,2 %

ΣΧΟΛΙΟ: Με μέσο όρο ηλικίας τα τριάντα είναι λογικό τα δύο μεγαλύτερα ρεύματα της δημοσκόπησης να είναι οι ελεύθερες και από την άλλη όσες είναι παντρεμένες ή σε απλή συμβίωση. Το παρών δίνουν με αξιοσημείωτο ποσοστό και οι χωρισμένες. Σημειώνουμε πως ελεύθερες δεν εννοούμε αυτές που δεν είναι καθόλου σε σχέση, αλλά όσες δεν είναι παντρεμένες ή δεν συμβιώνουν.

ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΩΝ ΕΠΑΦΩΝ

17 ΕΤΩΝ

ΣΧΟΛΙΟ: Οι Ελληνίδες ξεκινούν, κατά μέσο όρο, να κάνουν σεξ στα 17 τους (δηλαδή στην τρίτη λυκείου) κάτι που δεν μοιάζει αξιοπερίεργο εύρημα για τα σημερινά ήθη. Από την άλλη τα όσα γράφονται για πάρα πολύ πρώιμες σεξουαλικές επαφές (στα 12,13 ή 14) φαίνεται πως είναι υπερβολές ή απλά εξαιρέσεις.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ

11 ΑΝΤΡΕΣ

ΣΧΟΛΙΟ: Οι Ελληνίδες φαίνεται πως έχουν κάνει σεξ-πάντα με μέσο όρο τα 30 χρόνια-με 11 άντρες στη ζωή τους, κάτι που μοιάζει να τις κατατάσσει στις προχωρημένες Ευρωπαίες ! Η έρευνα πάντως δεν εξετάζει το με πόσους κάνουν σεξ συνολικά στη ζωή τους, οπότε γίνεται κατανοητό πως ο αριθμός 11 μπορεί και να αυξάνεται σε πολλές περιπτώσεις (είτε σε παντρεμένες που μπορεί να χωρίσουν ή να απατήσουν τον άντρα τους, είτε σε ανύπαντρες που μπορεί να παντρευτούν ή να πάνε σε άλλη σχέση).

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ

ΑΡΚΕΤΑ: 49,41 %

ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ: 26,16 %

ΛΙΓΟ: 14,53 %

ΚΑΘΟΛΟΥ: 8,13 %

ΣΧΟΛΙΟ: Εδώ είναι προφανές ότι η πλειοψηφία των Ελληνίδων είναι αρκετά σεξουαλικά ικανοποιημένες στη μέχρι τώρα ζωή τους. Όσες δεν είναι και πολύ ή καθόλου με το ζόρι ξεπερνούν το 20%. Σε αυτό έχει συμβάλει και η κατάρρευση των ταμπού και η ισότητα.

ΑΠΑΤΗ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ

ΠΟΤΕ: 53,17 %

ΜΟΝΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟ: 31,79 %

ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΚΑΙ ΣΥΖΥΓΟ: 10,40 %

ΜΟΝΟ ΣΥΖΥΓΟ: 2,89 %

ΣΧΟΛΙΟ: Εδώ βλέπουμε ότι οι Ελληνίδες είναι κάπως πιο συγκρατημένες, καθώς λίγο πάνω από τις μισές που απάντησαν δεν έχει απατήσει ποτέ ούτε σύζυγο, ούτε σύντροφο. Η δεύτερη δημοφιλέστερη απάντηση είναι πως έχουν απατήσει μόνο σύντροφο, αν και μόνο περίπου το ένα τρίτο αυτών είναι παντρεμένες και άρα το εν δυνάμει ποσοστό είναι κάπως μικρότερο. Ένα ποσοστό

της τάξης του 10,5 % έχει απατήσει και σύντροφο και σύζυγο το οποίο το οποίο εν δυνάμει είναι κάπως μεγαλύτερο καθώς δεν είναι όλες όσες ρωτήθηκαν παντρεμένες. Τέλος μόνο τον σύζυγο τους και ποτέ σύντροφο έχει απατήσει περίπου μόνο το 2,9 %, ποσοστό και πάλι εν δυνάμει μεγαλύτερο καθώς οι παντρεμένες μειοψηφούν στην έρευνα.

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ SEX

ΚΑΘΕ 2,3 ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ Η ΛΙΓΟΤΕΡΟ: 37,27 %

2,3 ΦΟΡΕΣ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ: 29,58 %

4 ΦΟΡΕΣ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ Η ΠΑΡΑΠΑΝΩ: 17,15 %

ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ: 15,97 %

ΣΧΟΛΙΟ: Εδώ διαπιστώνουμε πως έχουν δίκιο οι ειδικοί που λένε ότι το σεξ έχει πέσει μέσα στην κρίση, καθώς η δημοφιλέστερη απάντηση είναι πως οι Ελληνίδες κάνουν σεξ κάθε 2 ή 3 εβδομάδες ή και λιγότερο. Υψηλά ωστόσο και τα ποσοστά αυτών που είναι πολύ πιο ενεργές (2,3 φορές την εβδομάδα ή 4 και παραπάνω).

ΣΤΟΜΑΤΙΚΟ SEX (ΠΑΘΗΤΙΚΟ)

ΚΑΝΟΥΝ ΣΥΧΝΑ: 41,27 %

ΚΑΝΟΥΝ ΠΑΝΤΑ: 36,62 %

ΚΑΝΟΥΝ ΣΠΑΝΙΑ: 16,27 %

ΠΟΤΕ: 5,81 %

ΣΧΟΛΙΟ: Πολύ προχωρημένες σε αυτό οι Ελληνίδες καθώς η μεγάλη πλειοψηφία κάνει στοματικό σεξ στον σύντροφό της είτε πολύ συχνά, είτε πάντα. Το ποσοστό που δεν κάνει ποτέ κάτι

τέτοιο στο σεξ είναι μικρότερο του 6 %...

ΣΤΟΜΑΤΙΚΟ SEX (ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ)

ΚΑΝΟΥΝ ΣΥΧΝΑ: 36,94 %

ΚΑΝΟΥΝ ΣΠΑΝΙΑ: 33,75

ΚΑΝΟΥΝ ΠΑΝΤΑ: 17,83 %

ΠΟΤΕ: 11,46 %

ΣΧΟΛΙΟ: Βλέπουμε ότι, για κάποιον λόγο, οι Ελληνίδες περισσότερο κάνουν παθητικό στοματικό σεξ και λιγότερο ενεργητικό, όμως και πάλι είναι ενεργητικές με δημοφιλέστερη απάντηση ότι τους κάνουν συχνά, ενώ μόνο το 11,4 % δηλώνει πως δεν τους κάνουν ποτέ.

ΠΡΩΚΤΙΚΟ SEX

ΠΟΤΕ: 52,60 %

ΚΑΝΟΥΝ ΣΠΑΝΙΑ: 27,75 %

ΚΑΝΟΥΝ ΣΥΧΝΑ: 14,45 %

ΚΑΝΟΥΝ ΠΑΝΤΑ: 5,20 %

ΣΧΟΛΙΟ: Αρκετά ανοιχτές σε αυτήν την εμπειρία οι Ελληνίδες, καθώς φαίνεται πως σχεδόν οι μισές έχουν δοκιμάσει αυτή την εμπειρία στο sex, έστω και αν οι περισσότερες από αυτές που το κάνουν σπάνια το κάνουν σπάνια, όπως προκύπτει από τις απαντήσεις.

ΕΥΚΑΙΡΙΑΚΟ SEX

ΠΟΤΕ: 48,55 %

ΚΑΝΟΥΝ ΣΠΑΝΙΑ: 38,15 %

ΚΑΝΟΥΝ ΣΥΧΝΑ: 13,29 %

ΣΧΟΛΙΟ: Παρότι η δημοφιλέστερη απάντηση είναι πως δεν έχουν κάνει ποτέ sex της μιας βραδιάς ή γενικά ευκαιριακό sex, εντούτοις βλέπουμε ότι πάνω από τις μισές το έχουν κάνει έστω και μια φορά στη ζωή τους. Επίσης ένα 13 % φαίνονται πολύ...ενεργές σε αυτό.

SEX ME ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΠΑΡΤΕΝΕΡ

ΠΟΤΕ: 78,94 %

ΝΑΙ, ΜΕ ΑΛΛΟΝ ΑΝΤΡΑ: 14,0 %

ΝΑΙ, ΜΕ ΑΛΛΗ ΓΥΝΑΙΚΑ: 7,0 %

ΣΧΟΛΙΟ: Μεγάλο και το ποσοστό των Ελληνίδων που έχουν “τολμήσει” να βάλουν κάποια στιγμή τρίτο άτομο στο κρεβάτι, καθώς αυτό αγγίζει το 21 % ! Από αυτές που το έχουν κάνει είναι διπλάσιο το ποσοστό αυτών που έβαλαν στο παιχνίδι έναν άλλον άντρα από αυτών που έβαλαν μια άλλη γυναίκα.

SEX ME ΓΥΝΑΙΚΑ

ΟΧΙ: 81,97 %

ΝΑΙ: 18,02 %

ΣΧΟΛΙΟ: Ένα ποσοστό έκπληξη, της τάξης του 18 %, των Ελληνίδων έχει κάνει σεξ με γυναίκα ! Από αυτό το ποσοστό οι περισσότερες (11 %) έχουν κάνει καθαρόαιμο λεσβιακό sex, ενώ οι υπόλοιπες (7 %) έχουν απλά βάλει γυναίκα ως τρίτο άτομο στο κρεβάτι...

ΠΡΟΣΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟ SEX

ΠΟΤΕ: 41,61 %

ΣΠΑΝΙΑ: 39,3 %

ΣΥΧΝΑ: 19,0 %

ΣΧΟΛΙΟ: Εδώ τα ευρήματα δείχνουν ότι η μεγάλη πλειοψηφία των

Ελληνίδων είτε δεν προσποιείται ή δεν σκέφτεται άλλον σύντροφο την ώρα του sex (αυτή ήταν η ερώτηση), είτε το κάνει σπάνια. Μόνο ένα 19 % τα κάνει αυτά συχνά που μάλλον είναι δείγμα σεξουαλικής ικανοποίησης της πλειοψηφίας.

ΑΥΤΟΪΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ

ΣΥΧΝΑ: 39,70 %

ΣΠΑΝΙΑ: 30,43 %

ΠΟΛΥ ΣΥΧΝΑ: 19,25 %

ΠΟΤΕ: 10,55 %

ΣΧΟΛΙΟ: Εδώ βλέπουμε ότι περίπου το 90 % των Ελληνίδων συνηθίζει να αυτοϊκανοποιείται είτε συχνά, είτε σπάνια, ποσοστό που δεν πρέπει να διαφέρει πολύ από το αντίστοιχο των αντρών. Η δε πιο δημοφιλής απάντηση είναι ότι το κάνουν συχνά.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΠΟΡΝΟ

ΣΠΑΝΙΑ: 40,35 %

ΣΥΧΝΑ: 38,01 %

ΠΟΤΕ: 21,63 %

ΣΧΟΛΙΟ: Αρκετά ανοιχτές και στο θέμα του πορνό οι Ελληνίδες, καθώς ένα ποσοστό της τάξης του 79 % βλέπει πορνό είτε συχνά, είτε σπάνια (δημοφιλέστερη απάντηση το σπάνια), ενώ μόνο μια μειοψηφία του 21 % δεν βλέπει καθόλου.

ΑΚΡΑΙΑ ΦΑΝΤΑΣΙΩΣΗ

ΟΧΙ: 61,11 %

ΝΑΙ: 38,89 %

ΣΧΟΛΙΟ: Μια ακραία γυναικεία φαντασίωση είναι πως είναι πόρνες ή πορνοστάρ και αυτήν κατά καιρούς την έχει περίπου

το 39 % των Ελληνίδων. Φαίνεται λοιπόν πως μαζί με την απελευθέρωση της γυναικείας σεξουαλικότητας πηγαίνει και η πιο ελεύθερη εκδήλωση των φαντασιώσεων.

SEX ΓΙΑ ΟΦΕΛΟΣ

ΟΧΙ: 92,40 %

ΝΑΙ: 7,60 %

ΣΧΟΛΙΟ: Τέλος ένα ποσοστό 7,6 % των ερωτηθέντων γυναικών δηλώνει πως έχει κάνει κάποια στιγμή στη ζωή τους sex για χρηματικό ή άλλο όφελος. Κάτι τέτοιο πάντως δεν θα πρέπει να συνδέεται απαραίτητα με την πορνεία, αλλά κυρίως με sex από συμφέρον.

Τα ευρήματά μας είναι λοιπόν περίπου αυτά, σε 18 τολμηρές ερωτήσεις, και αν κάποια ή κάποιος έχει να κάνει κάποιο σχόλιο ή παρατήρηση είναι καλοδεχούμενα ! Ευχαριστούμε θερμά όσες γυναίκες συμμετείχαν...

